

Cerere de decizie preliminară introdusă de Højesteret (Danemarca) la 24 februarie 2020 – Apcoa Parking Danmark A/S/Skatteministeriet

(Cauza C-90/20)

(2020/C 161/48)

Limba de procedură: daneza

Instanța de trimitere

Højesteret

Părțile din procedura principală

Recurentă: Apcoa Parking Danmark A/S

Intimată: Skatteministeriet

Întrebarea preliminară

Articolul 2 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată⁽¹⁾ trebuie să fie interpretat în sensul că taxele de control pentru încălcarea regulamentului privind parcare pe proprietate privată reprezintă o contraprestație pentru furnizarea unui serviciu și că, prin urmare, aceasta este o operațiune supusă TVA-ului?

⁽¹⁾ JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal du travail de Nivelles (Belgia) la 27 februarie 2020 – SD/Habitations sociales du Roman País SCRL, TE, acționând în calitate de lichidator judiciar al Régie des Quartiers de Tubize ASBL

(Cauza C-104/20)

(2020/C 161/49)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal du travail de Nivelles

Părțile din procedura principală

Reclamant: SD

Pârâți: Habitations sociales du Roman País SCRL, TE, acționând în calitate de lichidator judiciar al Régie des Quartiers de Tubize ASBL

Întrebarea preliminară

Articolele 3, 5 și 6 din Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru⁽¹⁾ coroborate cu articolul 31 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, precum și cu articolul 4 alineatul (1), cu articolul 11 alineatul (3) și cu articolul 16 alineatul (3) din Directiva 89/391/CEE a Consiliului din 12 iunie 1989 privind punerea în aplicare de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și sănătății lucrătorilor la locul de muncă⁽²⁾ – în măsura în care se opun unei reglementări a unui stat membru care nu impune angajatorilor obligația de a institui un sistem care să permită măsurarea duratei timpului de lucru zilnic efectuat de fiecare lucrător (Hotărârea C-55/18 din 14 mai 2019) – trebuie interpretate în sensul că se opun ca o legislație națională, în speță articolul 1315 din Codul civil belgian care impune persoanei care solicită executarea unei obligații să facă dovada acesteia, să nu prevadă răsturnarea sarcinii probei atunci când lucrătorul invocă depășirea timpului său de lucru normal, atunci când:

- aceeași legislație națională, în speță legislația belgiană, nu impune angajatorilor obligația de a institui un sistem fiabil care să permită măsurarea duratei timpului de lucru zilnic efectuat de fiecare lucrător;
- iar angajatorul nu a instituit în mod spontan un asemenea sistem;
- plasând astfel lucrătorul în imposibilitatea materială de a demonstra această depășire?

⁽¹⁾ JO 2003, L 299, p. 9, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 3.

⁽²⁾ JO 1989, L 183, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 2, p. 88.

Recurs introdus la 25 februarie 2020 de Republica Elenă împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 19 decembrie 2019 în cauza T-14/18, Republica Elenă/Comisia Europeană

(Cauza C-106/20 P)

(2020/C 161/50)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Recurentă: Republica Elenă (reprezentanți: E. Tsaousi, E. Leftheriotou și A. Vasilopoulou, agenți)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurenteii

Recurenta solicită admiterea recursului și anularea hotărârii atacate a Tribunalului Uniunii Europene din 19 decembrie 2019, în cauza T-14/18, prin care s-a respins acțiunea din 16 ianuarie 2018 a Republicii Elene având ca obiect anularea Deciziei de punere în aplicare (UE) 2017/2014 a Comisiei din 8 noiembrie 2017, admiterea acestei acțiuni și anularea deciziei Comisiei în măsura în care exclude de la finanțarea Uniunii Europene cheltuieli ale Republicii Elene realizate în sectorul plășilor pe suprafață pentru anul de exercițiu 2014, și care corespund cu 5 % din cuantumul total al cheltuielilor efectuate pentru ajutoarele pentru pășuni, într-un cuantum net egal cu 12 482 555,68 euro. În plus, solicită obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurenta invocă trei motive de recurs.

În special, primul motiv de recurs privește partea din hotărârea atacată în care se respinge motivul invocat deja în ședința în fața Tribunalului de Republica Elenă, privind comunicarea *ad hoc*, la 15 mai 2019, a Hotărârii Curții în cauza C-341/17 P. Prin intermediul primei părți a motivului se susține că hotărârea atacată ar fi încălcat normele procedurale și dreptul la o protecție juridică efectivă, în măsura în care a respins motivul menționat mai sus al Republicii Elene ca fiind inadmisibil, cu o motivare relativă, insuficientă și contradictorie. A doua parte se întemeiază pe o interpretare și o aplicare eronată a articolului 2 din Regulamentul nr. 796/2004, precum și pe motivarea contradictorie și insuficientă a hotărârii atacate, în partea în care a considerat ca nefondat argumentul Republicii Elene.

Al doilea și al treilea motiv de recurs privesc pe partea în care hotărârea atacată a respins celelalte motive de anulare. Mai ales, prin intermediul celui de al doilea motiv de recurs, se afirmă că hotărârea atacată a denaturat conținutul mijloacelor de probă furnizate în cadrul procedurii, în special, tabelul calculului integral, cu estimarea datelor celor 79 664 de agricultori cu pășuni care au primit ajutoare, a cuantumurilor plătite în mod necuvenit și a sancțiunilor recuperate de Republica Elenă, ceea ce a avut ca rezultat o încălcare a legii și o motivare contradictorie și insuficientă.